

Bygning, som egentlig angaaer Redningshavnen; thi Redningshavnen er tilstede i en tilstræffelig Skikkelse, naar Fartøierne deri kunne finde Ly og de behørigte Bøle og Remedier til at ligge vel fortoiede og faste. Selv om saadanne Fartøier ere Havarister — og saamange Havarister er der ikke i Frederikshavn, desto bedre og desto værre —, saa ville de jo kunne udtage deres Ladninger i Vaade, og det er jo ikke nødvendigt for dem at komme til Bolværket. Som Redningshavn vil Frederikshavn ogsaa, uden at have dette Bolværk, være meget fordeelagtig; til Anlægshavn for Dampskibe, især Postdampskibe, er denne Art Bolværk de mindst heldige, man kan anlægge. Et Dampskib, som skal lægge an ved et Bolværk, maa ønske at finde dette saaledes, at Indløbet er indrettet paa den Maade, at det kan lægge til uden at dreie, og hvad man kalder bakke ud, og man opnaaer paa eengang Anlæg for to Dampskibe med en lige Længde af Bro, naar man bygger ud fra Land ud i Havnen, ud imod Dybet, saaledes, at Fartøierne kunne løbe ind paa Siderne deraf. Ogsaa dette troede vi maatte føre til nærmere Overveelse, før man gik videre i denne Sag. Naar man siger, at Indtægten af Havnen ved Dampskibe er 1000 Rbd., og at man vel skal lægge Mærke til, at det er fordeelagtigt for Havnen, saa maa Udvalget her gjøre opmærksom paa, at man her kun tager fra een Komme og lægger i en anden; thi ved Postvæsenet er der opført 1000 Rbd. Omkostninger ved at modtage Dampskibe i Havnen ved Frederikshavn, og der er dog Intet vundet for Staten ved i en Statshavn at have 1000 Rbd. Indtægt af Dampskibe, naar Postvæsenet har 1000 Rbd. Udgift for disse Dampskibe. Derfor kan Sagen være lige nyttig, men man bør see sig alvorlig for, før man fremmer den, og her komme vi ind paa et Gebeet, hvorom saavel den sidste Taler som Indenrigsministeren have udtalt sig mere bestemt, end jeg troer, der ved nærmere Overveelse er Anledning til. De have nemlig begge to sagt: I en Redningshavn kan man ikke sondre, hvad der er Communens, og hvad der er Statens;

men her i Kjøbenhavn have vi dog fundet et Middel til at sondre det. Vi have en Statshavn, som vedligeholdes for Statens Regning; vi have en fælles Havn for Staten og Kommunen, som holdes vedlige af Regjeringen og Kommunen i Fællesskab, og vi have en Mængde Bolværker, der ogsaa udgjøre en Deel af Havnen, og som holdes vedlige af dem, der ere Bolværkerne og tage Fordelene af dem. Det er altsaa meget let at komme selv til denne Tredeling, men til en Todeling kan man under alle Omstændigheder komme, det har aldeles ingen Vanskelighed. — Man kan nemlig paalægge en Afgift for Indseiling, altsaa for alle Fartøier, der komme i Havnen, og en særlig Afgift for det Sted, hvor Fartøier fortoie; der vil være saa liden Vanskelighed derved, at jeg ikke engang begriber, at man kan tænke sig, at der er stor Vanskelighed; det forekommer mig vanskeligt, at man kan tænke sig det som vanskeligt, men jeg har hørt, at det kan gøres, og derfor maa jeg finde mig i at oplyse, at der ingen Vanskelighed er. Og hvilken Grund kan der være til at bevillige denne Udgift? Man siger, at det er en Statshavn, Staten skal tænke paa, at den om saa Nar kan have en stor Indtægt deraf; man siger, at det er en for Sydland vigtigt beliggende Havn, man skal vel huske paa, at det hele Opland har Gavn deraf. Med Hensyn til den første Bemærkning, at det er en Statshavn, at Staten vel skal betænke, at den kan have Indtægt deraf, skal jeg bemærke, at der ved Siden deraf ogsaa er sagt: Men i denne Statshavn ere Havneafgifterne højere, end de behøve at være, eller idetmindste meget høje. Nu er det dog ganske aabenbart, at naar Havnen alene vedbliver at være Statshavn og især, naar den er bestemt til Redningshavn, saa vil det være Statens Pligt, efterhaanden som det viser sig, at de Afgifter, der betales i Havnen, give Staten et Overskud, at nedsætte disse Afgifter; thi man skal saalidt som muligt bebyrde de Fartøier, der komme ind for at søge Redning.